

Évközi 33 A Szent Erzsébet 2017. november 19.

A talentumok kérdése, állandó kérdése annak az embernek, aki meghallja Jézus talentumokról szóló történetét. Vajon én mennyit kaphattam? És ha kaptam, akkor tudom-e kamatoztatni?

Talán az első kérdés az, hogy miért is kaptam, és ha kaptam, akkor van-e annyi bölcsességem, hogy kamatoztatni tudom-e vagy nem? A kamatoztatás az ember önbecsülését emeli-e vagy a másik emberből mit váltok ki vele: támadást vagy megbecsülést?

Ennek a „talentum-kérdésnek” nagyon sok összetevője lehet. Önértékelés és mások értékelése!

A talentumok megítélésében az eligazodást mindig a szentek adják. Tudjuk, hogy vannak közkedveltebb és közismertebb szentek, meg vannak kevésbé ismert szentek. Most éppen Árpádházi Szent Erzsébet napján arra figyel fel Európa, hogy Erzsébet a közismert és közkedvelt szentek közé tartozik. Ebben a templomban is négy Szent Erzsébet kép vagy szobor található. Tehát Erzsébet a talentumait annyira tudta kamatoztatni, hogy ismertté vált.

A sok Erzsébet életrajzíró által megismerjük a talentumok sokaságát. Talán az emberi méltóság egyik alap feltétele az alkotás. Vagy más néven a munka. Hiszen a teremtésben benne van, hogy alkoss és teremts! Erzsébet a munkát nem találja nehéznek, sem megalázónak, mert szolgálatnak tekinti. A kétékezi munka, mint a megváltás és az üdvözülés eszköze- így tekinti. Szinte egyenlő értékű az imával, a meditációval. A munkának négy célja van: 1, az élet fenntartásához kell szolgálni, 2, a tétlenség sok bűn forrása, 3, a bujaságot megfékezi, 4, a munka adja meg az alamizsnázkodás lehetőségét.

Erzsébet, mint feleség szerette férjét. Az egyik életrajzíró bemutatja azt, hogy Erzsébet hogyan tudta kifejezni férje utáni vonzalmát. A nők számára az öltözködés elengedhetetlen, mert a szépségüket még az öltözéssel is jobban ki tudják mutatni. Erzsébet férje távollétében díztelen ruhát és özvegyi fátyolt viselt. Érkezésére viszont felékesítette magát „nem a test göggyéért, de Istenért, nehogy alkalmat adjon férjének a vétkezésre, hogy benne valami nem tetszőt talál”.

Más életrajzírok pedig azt fejezték ki, hogy Erzsébet elkísérte férjét rövidebb utazásaira, napokig együtt lovagolt vele. Részt vett az ünnepeken, táncokon, lakomákon. Ha férje hosszabb ideig volt távol, aggódó türelmetlenséggel várta vissza, s határtalan örömmel fogadta. Úgy tűnik Erzsébet életében a szerelem is erénnyé magasztosul.

A magyar középkori Erzsébet életrajz megemlíti a KÖPÖNYEG csodáját. Egy alkalommal férje, Lajos kérette haza, de Erzsébet a szép ruháit elajándékozta. Nem szeretett volna méltatlanul, rangon alul megjelenni férje körében, ahol idegenek is voltak. Erzsébet ekkor Istenhez fordult és angyal hozott számára olyan ruhát, amely méltó férjéhez és ennek ismerőseinek. Hiszen Lajos a férj, dicsekedni szeretett volna Erzsébetben, s a ruha elengedhetetlen a női méltóság számára. Örül a köpenynek, mert férje meglegedettségét tetszését szeretné elérni, az ő dicsőségét szolgálni.

Ezek az életrajzírok alapvető női, emberi, feleséghez illő alapvető kérdésekre adnak választ, Erzsébet bemutatása által. Be kell mutatni egy nőt, akiben talentumok vannak, és ezeket a talentumokat Istentől kapta és tudja kamatoztatni.

Erzsébet megkapta a női szépséget, megkapta, a munka és alkotás szeretetét, mint feleség megkapta a jó hitvestárshoz illő értékeket, mint felebarát szerető megkapta a másik ember bajban levő szolgálatának a hősiességét.

Erzsébet, saját korának a teremtett, Isten által teremtett NŐ ALAKJÁT úgy mutatta be, hogy azt kamatoztatva a keresztény Európának „sztárnője”, szentnője lett. Az a nő, aki példa arra, hogy a teremtésben a NŐ mit kapott és ezzel élni tudott.